

gaaende Paragrafer skal være knyttet til en saadan Handling. Noget anderledes forholder det sig med de Tilfælde, som omhandles i § 22, nemlig de Tilfælde, hvor der er gjort Eksekution efter en Dom eller et Forlig, som er erhvervet i de tre sidste Maaneder før Falliten. Man kan nemlig ikke sige, at det, at man har erhvervet et Forlig eller en Dom i de tre sidste Maaneder før Falliten, i og for sig er en mistænkelig Omstændighed; det kan være det under visse Forhold, nemlig naar det viser sig, at man har paa en ganske ekstraordinær Maade affortet Terminerne, eller der har været en anden Giendommelighed ved Processens Gang, som ikke kan forstaaes, uden at der har været en Aftale i saa Henseende mellem Kreditor og Debitor, men regelmæssig kan det ikke siges, at det i og for sig indeholder Grund til Mistanke, og derfor er det ganske i sin Orden, at man med Hensyn til disse Retshandler bruger disse almindelige Udtryk, at Afkræftelse ikke finder Sted, naar det maa antages, at Kreditor ikke har været vidende om eller formodet Skyldnerens Insolvens.

Bruun: Det er for en personlig Bemærkning, jeg har udbedt mig Ordet. Det vil af Indledningen til Betænkningen ses, at der hos nogle Medlemmer af Udvalget har været Tvivl med Hensyn til enkelte Hovedpunkter af Lovforslaget og Endringsforslagene. Jeg er et af disse Medlemmer, hos hvem der saaledes har været Tvivl, og det er navnlig med Hensyn til § 24, at denne Tvivl har været tilstede. Jeg kan sige, at den hos mig til en vis Grad har været overveiende, men ligeoverfor en Samling af Landets første Jurister og, som jeg troede, tillige Repræsentanter for Kjøbenhavns Handelsstand, har jeg ikke dristet mig til at reise en Modstand eller hævde en bestemt Mening om saa udviklede Retshforhold som dem, der ere Gjenstand for § 24. Denne min Tvivl om Nytten, Hensigtsmæssigheden og Rigtigheden af at vedtage § 24 er imidlertid naturligtvis bleven styrket ved idag at se netop Repræsentanterne for Kjøbenhavns Handelsstand, som dog vel maa antages at være indsigtsfulde Mænd i disse Forhold, erklære sig bestemt derimod. — Maatte

jeg endnu kun tilføie, at det forbausede mig at høre den meget ærede Ordfører opstille en Morallov eller en Lov for Gentlemen, sluttende sig til Paragrafens Ord. Dersom den meget ærede Ordfører havde sagt, at den, der modtog en Betaling, naar det var ham klart, at Bedkommende ved at yde denne begik en strafbar Handling, handlede imod Moralloven eller ikke som Gentleman, da kunde jeg i alt Fald til en vis Grad give ham Ret, men det har han ikke sagt; og, naar man vil holde sig alene til Paragrafens Ord, da tror jeg ikke, man skal kunne sige, at En handlede imod Moralloven — det vilde i alt Fald være en ny Morallov — eller ikke som Gentleman, fordi han modtog en Betaling, som efter Paragrafen vilde kunne fordres tilbage.

Jusitsministeren: Hvad angaar det Forslag, som af Flertallet er stillet til § 23, kan jeg for min Person ikke lægge synderlig Vægt paa, enten man bliver staaende ved Lovudkastet, som det er forelagt, eller man vedtager Flertallets Forslag. Jeg selv vil dog stemme for Flertallets Forslag; jeg tror nemlig, at det noget tydeligere tilkjendegiver det, som ligesuldt vil blive Resultatet efter Lovforslaget uforandret, jeg tror, som sagt, at det noget bestemtere betegner det virkelige Forhold. Jeg er overbevist om, at der ikke herved bringes Noget ind, som ikke ligger i Lovforslagets Tanke, men det kan vel være, at det for enkelte Dommere kan indeholde en Tydeliggjørelse, som kan have sin Nytte. — Hovedspørgsmaalet, som ved dette Afsnit forhandles, er jo det, som angaar § 24 med de dertil stillede Endringsforslag. Det ærede Udvalg har jo allerede foreslaaet en Begrændsning af Forslaget, som det oprindeligt var affattet. Denne Begrændsning skal jeg for mit Bedkommende ikke modsætte mig ligeoverfor Udvalgsforslaget. Hvis jeg for antog, at der ellers ikke fremkommer nogen Indsigelse imod, at det oprindelige Forslag ombyttes hermed, vil jeg altsaa betragte det saaledes begrændsede Forslag som det, der staar ligeoverfor det Forslag, der er stillet af et æret Medlem for Kjøbenhavn (Melchior), nemlig om, at Para-